

Szövegértés 6.o. Gárdonyi G. Egri csillagok –Szövegértés- Regényrészlet

Most a regényből olvashattok egy részletet. Remélem, sikerül elboldogulnod a szöveggel! Oldd meg a feladatokat!

Egy csapat ezüst- és aranybuzogányos, ijesztően magas turbánú csapat következett. A diákot egész testében remegés fogta el. Érezte, hogy a szultán következik.

– Mindenható Istene a magyaroknak – fohászkodott –, légy velünk!

A sok arany- és ezüstoffegyver, a csillogó köntösök összehullámozottak a szeme előtt. Rá is tapasztotta a két kezét a szemére, és egy percre befogta, hogy jobban lásson.

Tulipán oldalba bökte.

– Nézzen hát! – szólt remegő hangon. – Amott jön...

– Melvik?

– Aki előtt a dervis kereng.

Egy magánosan haladó, egyszerű köntösű lovas. Előtte egy dervis kereng gépiesen egyforma sebességgel. A dervis fején másfél könyök magas teveszőr süveg. A két keze széjjel. Egyik tenyere az ég felé, a másik a föld felé. A szoknyája harangként terüldözik a forgástól.

– Kerengő dervis – magyarázta Tulipán.

– Hogy bele nem szédül, vagy ő, vagy a ló!

– Megszokta mind a kettő.

A lónak csakugyan mindig szabad a menése. Másik hat fehér szoknyás dervis ott lépked kétoldalt, s várja, hogy fölválthassa a kerengőt.

– Ez a hét dervis így kereng a szultán előtt Konstantinápolytól Budáig – kiáltotta Tulipán a diáknak a fülébe.

Mert a trombiták, sípok, dobok, réztányérok zajától nem lehetett másképpen érteniük egymást.

A szultán gyönyörű kis arab pej lovon ült. Mögötte két félmeztelen szerecsen öles hosszú pávatoll árnyékvetővel igyekezett a felséges urat a nap szűrő tűzétől megvédeni. A levegő különben is átfűt volt a völgykanyarulatban, s őfelsége éppúgy szívta a port, mint a legrongyosabb katonája.

Ahogy a szikla alá ért, lehetett látni, hogy veres atlaszdolmány és ugyanolyan bugyogó van rajta. A turbánja zöld. Az arca sovány és horpadt. Hosszú, vékony, szinte lecsüngő orra alatt keskeny, ősz bajusz. Az állán rövidre nyírt, göndör, ősz szakáll. A szemei kiülő gurgula szemek.

Ahogy Gergely még jobban megszemlélne, egyszer csak bum! eget-földet rázó dördülés. A szikla megremeg alattuk.

A lovak visszatorpannak. A szultán a visszaugrott ló nyakába zökken. A zene eláll. Örült kavargás. Por és kődarabok, testtagok, fegyverek és vércseppek esőként hullnak az égből. Zavarodás és ordítás a völgy felé a seregben.

– Végünk! – kiáltja a kezét összecsapva Gergely diák.

És a völgy felé mereszti rémült két szemét.

A völgyben sötét füstoszlop emelkedik a fellegek közé. A levegőt elnehezíti a puskaporbűdösség.

– Mi történt? – kérdi ijedten Tulipán.

– Az – feleli lekókadó fejű a diák –, hogy nem a janicsárags a szultán!

1. Hány főből áll a szultán kísérete, Vigyázz, össze kell számolnod! Alapos legyél!
2. Hányan vannak Gergelyék összesen? Kik? Nevezd meg őket:
3. „-Végünk!” –kiált fel Gergely a robbanáskor. Miért gondolja így?
4. Olvasd el még egyszer figyelmesen, hogyan nézett ki a szultán! Húzd alá, majd rajzold le! Remélem, van színesed, mert fontos lesz! A rajzot a másik oldalra készítsd! Remélem, szép lesz!

Ha teheted, menj ki a
szép tavaszi időben, s
ott dolgozz!

Jó munkát!

